

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **Mgr. L. N.**, narozená dne X.
bytem X.
zastoupená zmocněncem V. H.
sídlem X.

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 2. 2021, č. j.: X.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 22. 2. 2021, č. j.: X., jímž byly zamítnuty žalobkyniny námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 29. 10. 2020, č. j.: X., kterým byl žalobkyni podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen z.d.p.), ode dne 14. 11. 2020 odňat invalidní důchod.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, posudky v řízení před žalovanou nepřihlédly k dalším zdravotním potížím, pro něž je třeba zvýšit horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti až o 10 %, celková míra poklesu pracovní schopnosti nemůže být nižší než 35 %. Oba posudky jsou nepřezkoumatelné, není z nich seznatelné posudkové hodnocení, konstatují, že se na zdravotním stavu žalobkyně nic nezměnilo, přesto je pokles její pracovní schopnosti hodnocen o 10 % nižší než dříve, není přesvědčivě odůvodněno, proč došlo k odnětí invalidního důchodu.
3. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovila s žalobou nesouhlas. Ve věcech invalidního důchodu je žalovaná vázána odborným lékařským posouzením, lékařský posudek v řízení o námitkách, na jehož základě bylo vydáno napadené rozhodnutí, je úplný, celistvý a přesvědčivý, vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi, rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byla vymezena jednoznačně. Navrhla nechat vypracovat posudek u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“). Za dosud zjištěného skutkového stavu navrhla žalovaná žalobu zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního (dávkového) spisu bylo zjištěno, že podle posudku Lékařské posudkové služby Pražské správy sociálního zabezpečení (dále jen „LPS PSSZ“) ze dne 25. 4. 2018, č. j.: LPS/2018/469-P10_CSSZ, byla žalobkyně invalidní ve třetím stupni, invalidita vznikla dnem 23. 3. 2018, míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 70 %, doba platnosti posudku byla určena do konce září 2019, do budoucna byla očekávána stabilizace zdravotního stavu a změna stupně invalidity. Podle posudku LPS PSSZ ze dne 5. 9. 2019, č. j.: LPS/2019/3090-P10_CSSZ, byla žalobkyně invalidní v prvním stupni, stupeň invalidity byl změněn dnem 5. 9. 2019, míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 35 %, doba platnosti posudku byla určena do konce září 2020, do budoucna bylo očekáváno další zlepšení zdravotního stavu.
6. Podle prvostupňového posudku (posudek LPS PSSZ ze dne 23. 9. 2020, č. j.: LPS/2020/2313-P10_CSSZ) již žalobkyně není invalidní, invalidita zanikla dnem 23. 9. 2020, míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 25 %.
7. Dne 29. 10. 2020 bylo na základě prvostupňového posudku vydáno prvoinstanční rozhodnutí, jímž byl žalobkyni ode dne 14. 11. 2020 odňat invalidní důchod.
8. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala žalobkyně námitky.
9. Podle druhostupňového posudku (posudek Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 1. 2021, č. j.: LPS/2021/7-NR-PRH_CSSZ, vyhotovený na základě posouzení zdravotního stavu žalobkyně, které proběhlo dne 20. 1. 2021) žalobkyně není invalidní, invalidita zanikla dne 23. 9. 2020, míra poklesu pracovní schopnosti dosahovala jen 25 %; námitkám nemohlo být vyhověno.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

10. Dne 22. 2. 2021 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Soud ve věci rozhodl při jednání. Žalobkynin zástupce během jednání uvedl, že žalobkyně neobdržela vyjádření žalovaného k žalobě, se závěry PK MPSV nesouhlasí, jednání posudkové komise se neúčastnila z objektivních důvodů. Žalovaná odkázala na závěry posudku PK MPSV a navrhla zamítnutí žaloby.
13. Soud jako důkaz obstaral posudek PK MPSV ze dne 1. 7. 2021, e. č.: SZ/2021/1049-PH-11, který při jednání provedl sdělením jeho obsahu. Dne 1. 7. 2021 zasedla posudková komise za přítomnosti posudkového lékaře, lékařky v oboru interního lékařství, jednání komise nebyla přítomná žalobkyně, neboť se k němu nedostavila; konstatováno, že shromážděná dokumentace je k posouzení zdravotního stavu dostačující. Jako posudkově významné odborné lékařské nálezy komise vyhodnotila X.; hodnoceny byly zprávy staršího data i zprávy v době zasedání komise nejaktuálnější. Žalobkyně byla posuzována v rámci odborné vysokoškolské profese. Konstatován byl dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl karcinom prsu, míra poklesu pracovní schopnosti byla 25 % při zařazení do položky 1b kap. II odd. A, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., tedy v horní hranici rozmezí této položky, invalidita shledána nebyla. Onkologické onemocnění bylo v kompletní remisi, posudek zahrnuje velmi podrobný rozbor zdravotního stavu. Navýšení horní hranice uvedené v posudku LPS PSSZ ze dne 5. 9. 2019 bylo nadhodnocené, X. potíže by samy mohly být hodnoceny jako pokles pracovní schopnosti o 5 %, avšak hodnoty procentuálně vymezené v samostatných položkách nelze pro potřeby posuzování počítat, k žádnému navýšení horní hranice nemělo dojít (tím se komise vyrovnala s předchozím posudkem, který žalobkyni invaliditu přiznával), ani později nebylo X. postižení posudkově významnější, posudkově výraznější nebyla ani X., X. nebyly relevantního rázu, totéž platí pro X. Nebylo zjištěno zásadní zdravotní postižení, pro něž by bylo možno konstatovat další pokles míry pracovní schopnosti. Důvody pro shledání vyšší míry poklesu pracovní schopnosti nalezeny nebyly, zjištění, že žalobkyně stále pracuje v rámci nižší platové třídy, není rozhodující, postižení, pro něž by žalobkyně nebyla schopna vykonávat vysokoškolské vzdělání, se nezjistilo, je možné, aby pracovala na pozicích, kde je přímo vyžadováno vysokoškolské magisterské vzdělání v její specializaci; možnosti pracovního uplatnění byly v posudku podrobně rozebrány. Dnem zániku invalidity bylo označeno datum 23. 7. 2020, tedy den relevantního vyšetření. PK MPSV uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (tj. ke dni 22. 2. 2021) nebyla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.
14. Podle ust. § 39 odst. 1 z.d.p. *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

15. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) z.d.p. *zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.*
16. Z posudku PK MPSV ze dne 1. 7. 2021 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 z.d.p. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%. Posudková komise, která zasedala v řádném složení za přítomnosti odborné lékařky v oboru interního lékařství, k datu vydání napadeného rozhodnutí zjistila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl karcinom prsu. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapitoly II. – onkologie, oddílu A – zhoubné novotvary, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), a činila 25 %. Při vypracování posudku vycházela komise především z posudkově významných odborných nálezů rozmanitých medicínských oborů z různých časových období. Žalobkyni neshledala PK MPSV invalidní.
17. K námitkám žalobkyně uplatněným při jednání soud uvádí, že PK MPSV posoudila její zdravotní stav komplexně a ke dni vydání napadeného rozhodnutí (22. 2. 2021). Zdravotní dokumentace obsahuje širokou škálu odborných zpráv z různých období, proto je závěr komise o možnosti uspokojivého posouzení zdravotního stavu žalobkyně i bez její přítomnosti věrohodný. Posudek PK MPSV je dostatečně podrobný, zhodnocení není nedbalé a z ničeho nevyplývá, že by bylo v rozporu s objektivním skutkovým stavem. Komise se vypořádala s možností pracovního uplatnění žalobkyně i s předchozími posudkovými závěry, které konstatovaly invaliditu žalobkyně. Vyjádření žalovaného k žalobě bylo zpracováno ještě před vyhotovením posudku a neobsahovalo žádné zásadní údaje, podstatným byl ve věci posudek PK MPSV. Žalobkyni však byl zaslán relevantní podklad, tj. posudek PK MPSV ze dne 1. 7. 2021, žalobkyně se k němu nijak nevyjádřila a nerozporovala svou nepřítomnost na jednání komise, uvedené učinila až během jednání prostřednictvím zmocněnce. Jak bylo výše konstatováno, PK MPSV měla dostatek podkladů a přesvědčivě vysvětlila, proč nebyla přítomnost žalobkyně nezbytná, soud proto nepovažoval za nutné doplňovat dokazování stran důvodů absence žalobkyně při jednání komise. Krom toho, i kdyby soud přistoupil na tvrzení žalobkyně o objektivních závažných důvodech její nepřítomnosti, nemohlo by její osobní vyšetření více než dva roky po vydání napadeného rozhodnutí zjevně přinést relevantní poznatky o jejím zdravotním stavu k tomuto datu (tj. k 22. 2. 2021).
18. Předmětem věci tudíž bylo posouzení žalobkynina zdravotního stavu. Soud upozorňuje, že sám odborností potřebnou k posouzení zdravotního stavu nedisponuje, proto věcnou správnost posudku neposuzuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j.: 6 Ads 11/2013 - 20). Za účelem zjištění skutkového stavu si soud vyžádal posudek PK MPSV ze dne 1. 7. 2021, který považuje za úplný, přesvědčivý a celistvý, s absencí zásadních rozporů a logických vad. Ohledně správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i stran určení a řádného zdůvodnění procentní míry poklesu její schopnosti soustavné výdělečné činnosti (v obou případech ke dni vydání napadeného rozhodnutí ze dne 22. 2. 2021) nebyly zjištěny důvodné pochybnosti. Posudek relativně rozsáhle zhodnotil zdravotní stav žalobkyně, vypořádal se s dřívějšími posudky, a to jak s vypracovanými v nyní projednávaném řízení o odnětí Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

invalidního důchodu, tak s předešlými posudky, které žalobkyni invaliditu přiznávaly, posudek PK MPSV se rovněž uspokojivě zabýval možnostmi žalobkynina pracovního uplatnění a vypořádal se řádně s námitkami tvrzenými v žalobě, zdravotní dokumentace, kterou měla PK MPSV k dispozici, byla vyhodnocena jako dostatečně reprezentativní ke komplexnímu posouzení a stanovení všech relevantních závěrů. Posudek PK MPSV ze dne 1. 7. 2021 proto ve všech zásadních aspektech ob stojí, soud tak rozhodl s ohledem na jeho závěry.

19. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 6. března 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.